

100Σ
76.1.4

36 Η Γόργουσησιος τῆς μοιῆς Δ' οὐχ αὐτῆς Παμερία.

- Α'. τὸ συναξάριον ἐν τῇ "Απολογίᾳ" τῆς Γόργουσησιος.
- Β'. Διονυσίου ἑεροδωπρόνου σίχαι, ποιηταί, ἰαμβίκοι καὶ ἠρωελεγιάκοι.
- Γ'.

20 Μιγα οὖν χροῖον ἰσανόν. εὐδοκίαι τοῦ θυμῶν
ὡς εὐδοκίαι βασιλευσάσιν συμπαράστα Μήτηρ.
Ἐποικισίωτι τειραποῖν τῷ μοναχῷ ἐμῶν,
Ἐρριπτοῖσιν ἀγῶνι, ὡς ἀνωτέρω τῆν.
Ἰδὸν εἴησι δαρούμαί σοι, τό βῶς τῶν σῶν ὀφθαλμῶν,
Ἐυφρῶνιν ἢ εὐχάρησιν τῶν σῶν ἀμαρτανυμάτων.
Ἰδὸν τ' ὀφθαλμοῦ ἢ ματιωθήσῃ μου,
Ἐφῶ ἰδοῦρχω εὐδοκίαι Μήτηρ τοῦ Θεοῦ Ἰσοῦ,
Ἰσχυῖ δὲ ἢ ὀχύρωμα, βελῶν τε κωδερνήτην,
Ἐπὶ τῶν τῶν Μονῆ τῶν ὁρίων Ἀρχαγγέλου.

30 Καὶ Μιγοῦσιν εἶπον μου, Ἰσοῦρχαν Μιγῶν.
Ἦ ἀροβῶν ὀνομαζοῦ Μονῆ εὐχαριστίου.
Ἐφῶ Ἰσοῦρχαν κατέμαί ἢ ἰδοῦρχω.
Ἰσοῦρχαν ὀφθαλμοῦ, Ἐθανουσαί ἰσοῦρχω,
Ἐπὶ ὀφθαλμῶν ἰσοῦρχαν ἢ ἰσοῦρχαν.

35 Ἰσοῦρχαν οὖν οὐ τῶν τῶν, Ἰσοῦρχαν ἰσοῦρχαν.
Ἦ σοι ἰσοῦρχαν κατέμαί, τοῦ ἰσοῦρχαν ἰσοῦρχαν,
Ἐφῶ Ἰσοῦρχαν τῶν Μονῆ ἢ τῶν ἰσοῦρχαν.
Ἦ ἰσοῦρχαν ἰσοῦρχαν, τοῦ ἰσοῦρχαν κατέμαί ἰσοῦρχαν.
Ἦ ἰσοῦρχαν κατέμαί ἰσοῦρχαν, ὁ ἰσοῦρχαν ἰσοῦρχαν.

40 Ἦ ἰσοῦρχαν ἰσοῦρχαν τε ἢ ἰσοῦρχαν ἰσοῦρχαν.
Ἦ ἰσοῦρχαν ἰσοῦρχαν, ἰσοῦρχαν τῶν ἰσοῦρχαν.
Ἦ ἰσοῦρχαν ἰσοῦρχαν, ἰσοῦρχαν τῶν ἰσοῦρχαν.
Ἦ ἰσοῦρχαν ἰσοῦρχαν ἢ ἰσοῦρχαν ἰσοῦρχαν,
Ἦ ἰσοῦρχαν ἰσοῦρχαν Μονῆ τῶν ἰσοῦρχαν.

45 Οὐ ἰσοῦρχαν ἰσοῦρχαν ἰσοῦρχαν τῶν ἰσοῦρχαν,
Ἦ ἰσοῦρχαν ἰσοῦρχαν τε ἢ ἰσοῦρχαν ἰσοῦρχαν,
Ἦ ἰσοῦρχαν ἰσοῦρχαν ἰσοῦρχαν κατέμαί ἰσοῦρχαν,
Ἦ ἰσοῦρχαν ἰσοῦρχαν, ἰσοῦρχαν ἰσοῦρχαν.

Παραμυθίαν ἐπίψυκτον, συμφορῶν ἰατρίαν,
50 ἄν' ἀσθενῶν ἀποδείξον, ψυχῶν τὴν σωτηρίαν.
Θαύματα τοῖσιν ἀμφοτέρω, μόνον αἰσθησάμενος,
Ὅσ' ἡ δαμωδὴς κηρύττουσιν οἱ τούτων κηρυκταί.
Ἴνα μὴ ἐν κατ' ἐμάστον ἰσχυρῶς ἐν ἡμῶν.
Ἀντιψύκτον ἐν χάριτι τῆς Θεογονίας σου.
55 Ἐν δυνάμει ἐν ἀπορροῇ τοῦ Υἱοῦ Ἁγίου ἐν Θεοῦ.
Καὶ πάντων μὲ τῶν μυστῶν κηρύττει ἐν σωτηρίᾳ.
Ὡς δόξα δοῦναι πάντοτε σὺν Πατρὶ τῷ Ἀναρχῶ,
Καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, τῇ ἑξομολογησάμεν σοφίᾳ.

β. Ἐπίστροφος τοῦ αὐτοῦ Ἰαμβλίου.
1 Ἀφίξεται ἡμεῖς προσφύξῃ Ζαχαρία,
Ἄνοιον ἐν ψυχῆς τῆς Ἰωάννου,
Ἐπιψύκτον μουθῶν ἐν ἀγγαλίαν.
Ἀλλὰ ἐν ἁγνῇ τραυίᾳ διακρίνον.
5 Ἐκκοιτῶντι ἀερόντας ἀπαιτῶντι,
Ἐπιψύκτον ἀήρῶν ἐν ἀβρυγίαν.
Ἄλλ' ὡς ἡμῶν ἀμφοτέρω ἰατρῶν,
Ὅσ' ἡ Μονὴ ἐν ἀφῆτῳ μονοτροπῶν
Ἐπιψύκτον διακρίνον μὲ τῶν κηρυκτῶν.
10 Ὅσ' ἡ μάστιξ ψυχῆς ἐν διανοίᾳ,
Ἐκκοιτῶντι αἰετῶν τῆς δόξης διακρίνον.

γ. Ἐπίστροφος τοῦ αὐτοῦ Ἰωαννίου.
Πάσαι μὲν ἡμεῖς ἀπορροῇ σὺν ἡμῶν κηρυκτῶν
Ἡ σὺν ἡμῶν ἰατρῶν ὅσ' ἡ ἐξομολογησάμεν ἰατρῶν.
Ἐπίψύκτον ἀμφοτέρω ἰατρῶν ἰατρῶν
Ὅσ' ἡ μάστιξ ἀμφοτέρω ἰατρῶν ἀμφοτέρω.

Αθ 36.1-2

36.1-2 36. Η Γορχοεσθήμιος τῆς τοῦ Δοχειαρίου μονῆς Παναγία.

Α. τῆ α' τοῦ αὐλοῦ μηνός (Ουλωβρίου) τελευτῶν ἐτησίαν συναξίαν εὐπρίμην καὶ μετήμην καὶ ὑπερευλογημένης δεσποίνης ἡμῶν δευτέρας καὶ αἰωνοπαρένου Μαρίας τῆς ἐσσημαζομένης Γορχοῦ σπηλιῶσος (ἡ εἰρ. Γορχοεσθηκίους), ἧς ἡ θαυματουργὸς εἰκὼν εὑρεθῆται ἐν τῇ ἐρημίᾳ μονῆς τοῦ Δοχειαρίου"

(β. "Αιολοχουδία τῆς Ἰκασσαρίας... ἰεροσέβει δὲ καὶ ἡ ἰωαννινοῦ ἐν τῷ τέλει γὰρ τοῦ αὐλοῦ ἐκείνου ἐκείνη εἰς ὧσιν ὑπὸ τῆς ἐρημίας μονῆς Δοχειαρίου". Τυπογραφεῖον Ἱερῶν Κοινοτήτων Ἁγίου Ὁρους Ἁδ. Καρσαί, 1934, σ. 36, ὅθεν παραλαμβάνω τὸ συναξάριον), οὐ πρότάσσονται οἱ στίχοι:

Γορχοῦ τῆς φωνῆς εἰσακλύειν, παρδένε,
ἡμῶν μὴ ἐκλείουσι τῶν σοι ἀφορώντων.

Παμμεδίονσσα Μαρὶν Ὀκτωβρίου πρώτ' ἡμερ μίλων.

« Ἡ θαυματουργὸς αὐτῆ καὶ περίφημος εἰς Θεοδοίου εἰκὼν ἧς ἐν ἐνάξιν ἐορτάζομεν ἀπέκειται ἐν τῇ κατὰ τὸν Ἁγιῶν τυμον Ἁθῶν ἱερᾷ μονῇ τοῦ Δοχειαρίου, ἔχει δὲ ἡ ὑπόθεσις ὡς ἐξῆς: Ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ κοίτου εἰς κεινῆς τῶν πατέρων εἰς μονῆς ἐραπύτης καὶ ὡς εἰσερχόμεθα εἰς αὐτὴν δεξιᾷ, ἦν εἰς εἰκὼν εἰς ὑπεραγίας Θεοδοίου ἀπὸ ἀδύτων ἐκείν ἐφωγραφισμένη παράδοσις εἰς διήμουσα διὰ τῶν πλέον σεβαστῶν πατέρων εἰς μονῆς ἀνάγει αὐτὴν ἐπὶ εἰς ἐποχῆς τοῦ ἁγίου Νεοφύτου τοῦ κειτορος εἰς ἱερᾶς καύτης μονῆς κρηματίσαντος. Πάντως αὐτὴν εἰς παλαιὰν ἐποχὴν, ἀλλ' ἡ θεία πρόνοια διαφύλαξε καὶ τὴν ἐκ τοῦ πανθαλάσσου χρόνου ὡσαν καὶ ἀβλαβὴ μετὰ τῶν

1 Ἡ ἀιολοχουδία ψάλλεται τὴν α' Ουλωβρίου. ἐν τὸν Μ. Συναξαριστῶν τοῦ ἡμεῶν βιβλίου ὑπάρχει κατὰ τὴν συνταξίαν τῶν συναξαρίων σ. 32-36 μετὰ τὴν εἰκὼν ὡς τὸν τυμον Ὀκτωβρίου 1950. Ὁ βουλομένης διεξίτω τοῦ ἀιολοχουδίου ἐφωγραφισμένη εἰς τὸν Χριστοφόρου Κτηνᾶ τὴν ἰδιαιτέραν τῆς βροντῆς Δοχειαρίου ἱστορίαν, τυπωθεῖσιν ἐν Ἀθήναις τῷ 1926 ἡ σελ. 113.

Χαρακτήρων ἀναληθοῦτων, ὥστε νὰ φαῖν εἰς τοὺς ἑοχαίτους
χρότους δεδοξασμένῃ καὶ θαυματουργῆς καὶ τῆς ἱερᾶς καὶ τῆς
μοῆς ἀντιλήπτῳ καὶ κυβερνήτῃ καὶ προστατῆς ἐκοίμῃ, ὡς
αὕτη παραδόξῃ φρόνῃ ὑπέσχετο.

« Ἐμπροσθεν τοῦ πόν τῆς ἐν τῷ πανσέπτου εἰκόνας ἡεοδία
δρομος, δι' οὗ διήρχοντο οἱ πατέρες εἰσερχόμενοι εἰς τὴν κραπεφαν
καὶ ἰδίᾳ ὁ ἑκάστοσε κραπεφοκόμενος πρὸς ἐκεῖνοι τῆς ὑπη-
ρεσίας του. μάλιστα δὲ διερχόμενος πολλὰς ἐν καιρῷ νυκτὸς
ἐκράκει συνήθως δάδας ἀνημμένας πρὸς φωτισμόν του.

« Κατὰ τὸ σωτηρίον ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ 1664 ἦτο κραπεφο-
κόμενος ἀδελφός εἰς νεῖλος ὀνόματι, ὅστις διερχόμενος ἔμπροσθεν
τῆς ἁγίας εἰκόνας μέ τῆς συνήθει ἀνά χεῖρας δάδας, ἤκουσε τὰ
ἑξῆς: « Ἄλλοσε νὰ μὴ διέλθῃς ἐνεώθεν μὲ δάδας, καπνίφῃ τῆ
ἐκτὴν εἰκόνα.» Ἄλλ' οὕτος μὴ ἐννοήσας, ὅτι ἡ φωνὴ προέρχεται ἐκ
τῆς εἰκόνας, ὑπολαβὼν ὅτι ἀδελφός εἰς κερυμμένος πλησίον του
πειράζει αὐτόν, ἐξηκολούθει ὡς καὶ πρότερον τὸ ἔργον του. Παρελ-
θουσῶν οὕτω πολλῶν ἡμερῶν, καθ' ἣν ἦραν ἡ πρῶτη φωνὴ ἤκουσθη,
ἤκουσε καὶ αὐθις φωνῆς φθεγγόμενης πρὸς αὐτόν τοιαῦτα: « Ὡ
μοναχέ ἀμόναχε, ἕως πότε ἀνευλαβῆς καὶ ἀείρων θά καπνίφῃς
τὴν ἐκτὴν μορφὴν;» καὶ σὺν τῇ φωνῇ ἀορασία αὐτόν ἐπαύαξεν.
Ὡς δὲ κατελήφθη ὑπὸ τῆς ὀφθαλμίας, τὸσε ἐμνήσθη καὶ τῆς
προλαβούσης φωνῆς καὶ ἐγγύρισεν, ὅτι δικαίως πλέον ἔταθε κ
θὸσε παρήκουσεν ἐξ ἀπροσεξίας τῆς ἐπολῆς τῆς Κυρίας Θεοτόκου.

Πρῶτες δὲ γενομένης εἶδον αὐτόν οἱ ἀδελφοὶ πρητῆ καὶ
ευφρόν κείμενον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ διαδρόμου, ἔμπροσθεν τῆς
ἁγίας εἰκόνας καὶ πληροφορηθέντες παρ' αὐτοῦ τὰ καθ' ἑκαστα
μετὰ φόβου καὶ εὐλαβείας διήρχοντο ἕως ἐκείθεν κρημα-
σαντες δὲ ἐπὶ τῆς εἰκόνας κωνδύλιαν ἀκοίμῃτων διέταξαν τὸν

γέον ἕδῃ κραπεφακόμον γὰ θεμιᾷ αὐτὴν μετὰ πάσις εὐλα-
 βείας καθ' ἐκαστὴν ἑσπέραν. Ὁ δὲ ευφλωθεὶς πείλος δὲν ἠθέλησε
 πλέον ν' ἀποκακερυνθῆ ἔκειθεν, ἀλλ' ἐν στασιδίῳ παρέκενεν ἔμπρο-
 σθεν ἐγὼς ἀγίας εἰκόνας καὶ γύπτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν παρεκάθει
 μετὰ θερμῶν δακρυῶν ἐπὶ ὑπεραγίαν Θεοκόμον γὰ συ-
 χηρόν ὡς συμπασθεστάτη μήτηρ τοῦ Θεοῦ λόγου καὶ με-
 σίτρια τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐπὶ ἐξ ἀπροσεξίας ἀμαρτίαν
 σου, καὶ ὡς σημεῖον ἐγὼς ἀφέσεως γὰ χάριτον αὐτῶν ἐὼ φῶς τῶν
 ὀφθαλμῶν σου. Ἄλλ' ὅμως δὲν ἐψεύσθη τῶν χρηστικῶν ἐλπίδων· διό-
 τι ἡ πηγὴ ἐγὼς εὐσηλαχνίας καὶ κακίστη ἀντίληψις τῶν θλιβοκέ-
 των, ἡ κυρία Θεοκόμος κλίναςσε φιλάνθρωπον οὗς ὑπήκουσαν
 εὐμεγῶς ἐγὼς συντετριμμένης αὐτοῦ καρδίας καὶ ἐν μιᾷ τῶν
 ἡμερῶν ἀπεκαλύψεν εἰς αὐτόν καὶ ἐγὼς, φωνήσασα ἐκ κρήτου
 ἐκ ἐγὼς εἰκόνας οὕτως: «Ὡς μοναχὲ, εἰσηκούσθη ἡ δέησις σου
 πρὸς με καὶ ἔσο συχωρημένος καὶ βλέπων ὡς ἐὼ πρότερον
 ἀνάγκητον δὲ καὶ τοῖς λοιποῖς ἐνασκουμένοις πατράσι καὶ συ-
 ναδελφοῖς σου, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἡ μήτηρ τοῦ Θεοῦ λόγου καὶ μετὰ
 Θεὸν ἐγὼς ἱεράς καύτης μοῆς τῶν ἀρχαγγέλων σκέπη καὶ
 βοήθεια καὶ κρακαῖά προστασία προνοουμένη ὑπὲρ αὐτῶν,
 ὡς ὑπέρμαχος κυβερνήτης καὶ εἰς ἐὼ ἐγὼς οἱ μοναχοὶ εἰς κα-
 ταφεύγῃσι πρὸς ἐμέ διὰ κάθε τῶν ἀνάγκη καὶ γοργῶ
 θέλω ὑπακούω αὐτῶν καὶ πάντων τῶν μετ' εὐλαβείας κα-
 ταφευγόντων εἰς ἐμέ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν ὅτι Γοργο-
 ὑπήκοος καχοῦμαι»·

«Αὕτη ἡ ὑπερκόσμος φωνὴ καὶ ἐὼ χαρμόσυνα
 εὐαγγέλια ἐκ ἐγὼς εἰκόνας ἐγὼς Θεοκόμου καὶ σὺν ἐγὼ φωνῆ
 ἠγεύχθησαν παρακρήμα ὑπερφῶς οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ κατα-
 θέντος καὶ ἕδῃ ἀναβλέψαντος κραπεφακόμου πείλου, ὅτι

1 ἰωαννῶν, γρ. ἰωαννῶν κατὰ τὸ "ἐθαύμασον ἡμεῖς ὅλητος κατὰ"

ἀνύχθειτε μετὰ χαρᾶς καὶ χαρμώσυνα εἰς πάντας
τοὺς ἀδελφούς. Τότε προσήθον ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν ἔμ-
προσθεν τῆς θαυματουργῆς εἰκόνης τῆς Γοργούπηκτου καὶ
ἠψυχώσαντες αὐτὴν μετὰ βαρυῶν καὶ κηρῶν καὶ
θυμιαμάτων, διὰ τὴν μεγαλειὴν αὐτῆς κηδεμονίαν καὶ εἰς
μεγάλαν περί τῆς κοίτης ἐπαγγελίαν. Πάντα ταῦτα καὶ ἰδί-
α εὐθαῦμα τοῦ ἀναβλήσαντος ευφροῦ ἀδελφοῦ διεφυκίσθη-
σαν εἰς ἅπαν εὐλογητὸν ὄρον, καὶ πλείστοι ἀδελφοί
ἐξ ὧν εἰν μόνων συνήρχοντο, ἵνα προσκυνήσωσι τὴν χα-
ριτόβρυτον Γοργούπηκτον καὶ ἴδωσι τὸν ὀφθαλμωθέντα
παρὰ τοῦ ὁποίου μετὰ θαύματος ἤκοντον ὅσα ἐγὼ
συνέβησαν καὶ ὅσα ἡ κυρία Θεοτόκος ἐγὼ εἶπεν.

« Ἐπιτοσε ἐσφαλισθῆ ὁ μέχρι τότε πρό τῆς εἰ-
κόνης διάδρομος, καὶ ἐπειδὴ τὸ μέρος ἦτο ἀκατάλη-
πτον γὰρ κτισθῆ ἡ ἐκκλησία, καθότι ὁ ἰστάμενος πρό τῆς
ἁγίας εἰκόνης βλέπει πρὸς δυσκὰς ἐκτίσθαι αὐτὴ κατὰ
τὸ δεξιὸν μέρος τῆς εἰκόνης, τῆς θαυματουργῆς Γορ-
γούπηκτου. Ἀλλὰ καὶ εἰδικὸς ἀδελφὸς διωρίσθη πρὸς διακ-
σίαν καὶ εὐτρεπισμὸν κόσμον τοῦ προσκυνηταρίου, ἐν ᾧ ἡ
ἁγία εἰκὼν, ὅσον καὶ τοῦ παρεκκλησιῶν αὐτῆς, ὁ πλεον δόκι-
μος καὶ εὐλαβὴς ἐκεῖ τὴν κηρομονάχην, προσκονάριον αὐτὸν
καθέσαντες, ὅστις ψάλλει κατεκλιώεσθαι ἐκάστην πρωίαν
καὶ ἑσπέραν παρακλήσεις ἔμπροσθεν τῆς θαυματουργῆς Γορ-
γούπηκτου καὶ καθ' ὅταν δῆποσε ἄλλην ἕραν ὅποτε παραστῆ
ἀνάγκη, ἢ ἔθῃ προσκυνητῆς τις. Ἐν δὲ τῇ ἑσπέρᾳ ἐκαστῆς ἐρ-
τῆς καὶ πέμπτης μετὰ τὴν ἀπόμυσιν τοῦ ἑσπερινοῦ ποιεῖ ὁ ἔφη-
μέριος εὐλογητὸν ἐν ἐγὼ καθολικῷ ναῷ καὶ οὕτως ἐφερχόμενοι
οἱ πατέρες κατὰ καθῆκον ἀπέρχονται ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας καὶ

θαυματοουργού εικόνας, ἔνθα φαίνεται κοινή παρέκλισις
 παρά τῶν διατεταγμένων τῆς μονῆς ψαλμῶν ὁ δὲ ἐφ' ἡμέριοι
 μνημονεύει πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν,
 προσδεόμενος καὶ ὑπὲρ εἰρήμης τοῦ συμπαντος κόσμου. εἰς
 δὲ τὸ παρεκκλήσιον τῆς Γοργουπήκουσος κελεῖται κατεκλιῶς δις
 τῆς ἐβδομαδος λειτουργία καὶ ὅταν παρασθῇ ἄλλη εἰς ἀνάμ-
 κη, ἐπίσης καὶ ἀργυρναίαι θυήθως χελοῦνται ὑπὲρ τῶν εὐσε-
 βῶν χριστιανῶν. Πλείστα ἀναθήματα καὶ ἀφιερύματα τῶν
 εὐσεβῶν ~~καὶ ἀναθήματα~~ ἐπὶ τῆς ἁγίας εἰκόνας μαρτυροῦσι τὰ πο-
 λυὰ θαύματα αὐτῆς καὶ εἰς μεγάλας ἀντιλήψεις, ὡς ἐν ἐκείνῃ
 κρισίμῃ στιγμή εἰς τοὺς ἐπικαλούμενους καὶ τὴν ἐνδείκνυται
 συμπαθῶς. Ἀλλὰ καὶ αἱ πορυσεφίς καὶ ἀργυραὶ αὐτῆς καὶ
 δῆλαι περιτράνως τοῦτο βεβαιοῦσιν, ἐξ ὧν ἐξ εἰσιν ἀμοιμήτοι
 ὧν τὸ ἔλαϊον ἀποστέλλεται κατ' ἔτος παρά ἐξ εὐλαβῶν προ-
 σκυνητῶν, οἵτινες ποτῶν ἐλυτρωθῶσαν ἀπὸ ποικίλου κινδύ-
 νου ἐπικαλούμενοι τὴν θαυματοουργὸν Γοργουπήκουσος.

« Ἀλλὰ τίς δύναται νὰ διηγήσῃ λεπτομερῶς καθ' ἓν καὶ
 ἐξαισία ὡς ἀληθῶς θαύματα, ἅτινα ἐνήργησε καὶ ἐνεργεῖ καθ'
 ἑκάστην ἡμερῶν τῆς κυρίας ἡμῶν Γοργουπήκουσος εἰς τοὺς ἐπικαλούμενους
 αὐτῆς ^{ἐξ} βοήθειαν; καθότι αὕτη ἀναδειχθεῖσα ὡς ἄλλη κορυμβή-
 θρα εἰμῶμε τυφλοὺς ἠμάρτανους, χλωροὺς ἀνῶρθωσε, παραλύτους
 συνέσφιγγε, κατ' ἐξοχὴν τὰς σπειρευούσας μητέρας ἐποίησεν, ἐκ ναυ-
 αγίου κινδύνου πολλοὺς διεφύλαξεν, αἰχμαλώτους ἠλευθέρωσε, καὶ
 ἀερῖδας ποτῶν ἀπεδίωξε καὶ κατηφάνθησε καὶ ἄλλας ἀπείρους
 θαυματοουργίας ἐποίησε καὶ ποιεῖ εἰς τοὺς μετ' εὐλαβείας καταφεύγον-
 τας εἰς τὴν θερμότητα ἀντιλήψιν αὐτῆς. Ἡ καὶ ἀμοιμήτοις πρεσ-
 βείαις καὶ μητρικαῖς ἰευσίαις, λόγε, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις, συμ-
 παθῶς καλεπτόμενος ἐρέσσον καὶ σῶσον ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ
 φιλάνθρωπος Θεός. Ἀμήν. »²

(μεγατόν πανηγυρικόν λόγον, σ. 57-71)

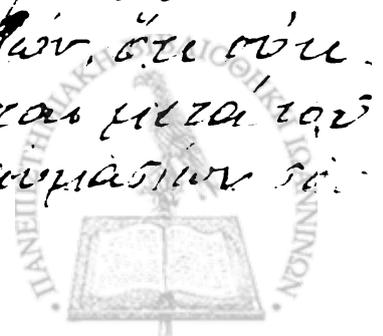
¹ ὠρματωσε. ἡ φυλλὰδα ἔχει ὠμάττωσε. ² ἐφεξῆς) τὰ δαιμόνια σ. 72-87 τῆς
 ὁδῶτα συνήδη ἐν τοῖς πλησιοχώροις τῆς Χαλκιδικῆς.

διώσθη ἑξοχὴ ἐν ἀλώσεια ἔρος τῆς Μοῦνης, καὶ τοῦ μὲν ἐπι-
ρωπῶσιν αὐτὸν τὴν αἰτίαν τῆς ἔρος ταῖς ἐκείναις ἀγίταις, ἀλλὰ
τὴν ἀναγκασίαν τοῦ Μιτοχίου ἐνώσειον ἐπέταξε. Πρὸς
δὲ τὸν Ἡρόκλειον ἀναγγέλλει τὸ ἀμύδι, ὅς ἐν τούτῳ ἐν-
δόμινος, χαρᾷ ἡρώδης ἐπὶ τῆς, ὅταν ἀνέστητε τῷ μο-
νῷ Θείῳ. Καὶ ἐροῦσιν αὐτῶν τριῶν τῶν δοκούντων
ἐπίττοντος τῶν ποταμῶν μοναχῶν, ἡμιτῶν τὸ δρᾶμα.
καὶ παραδοῦν αὐτοῦ τὸν καιρὸν, ἐν ἐνώσειον τὸν δευτε-
ρον, ἡμιτῶν αὐτοῦ ἐν ἡρώδῳ, μετὰ ἡρώδῳ τῶν ἐν
ἐνώσειων, ἡμιτῶν τοῦ ποταμοῦ ἐπὶ τῆς. Ἐὰν δὲ κα-
ταλαβόντες τὸν καιρὸν, ἐν ᾧ ὁ δευτερος ἐναστικὸς ἐ-
πίττοντος αὐτὸν ἐν τῆς ἀντιῶν χαρᾷ, ἐξ ὅς ἐν τῆς
μῆτος ἐπίττοντος, ἀλλὰ τῆς τὸν δευτερον. Ἐὰν δὲ οὖν
αὐτὸν ἐν τῆς ἀντιῶν ὁμοῦτε τῷ τῆς καὶ τῷ ἡρώδῳ ἐν
τῷ ἡρώδῳ τῆς τῆς Μοῦνης ἐνώσειον. Ἐξόντες οὖν τὸ χρυ-
σίον οἱ ἐκείνοις Μοναχοῖς ἐν τῆς ἀντιῶν, μετὰ τῆς
τῶν σοφῶν. "Ἐροῦσιν δὲ χρυσοῦ, ὡς ἡρώδῳ ἡρώδῳ, τῆς
ἐνώσειον οἱ ἐκείνοις καὶ ἐκείνοις, ἐκείνοις χεῖρας
καὶ ἡρώδῳ τὸν νῆον τῆς, καὶ ἀναστικὸς τῶν ἐκεί-
νου τῆς τῆς τὸν τῆς, ὅς τῆς χρυσοῦ ἐκείνοις (ὡς τῆς
τῆς) ἐκείνοις καὶ τῆς τῆς. Ἐκείνοις δὲ ἀνάστικ-
τες οἱ ἐκείνοις, μετὰ τῆς τῆς Μοῦνης, καὶ τῆς χρυσοῦ ἐκεί-
νοις, ἐκείνοις τῆς Μοῦνης αὐτὸ ἐκείνοις, ἐκεί-
νοις τῆς τῆς ἐκείνοις, ἐκείνοις ἐκείνοις.

Ὁ δὲ τῶν δευτερον Θείος ὁ δευτερος τοῦ σοφῶν ἐν
τῆς ἀντιῶν αὐτῶν, οὐκ ἀνάστικ τῆς τῆς τῆς Ἡρόκλειον
Ὀδῶν ἐκείνοις καὶ ὁ δευτερος ἀνάστικ τῆς τῆς, καὶ ὁ δευ-
τερος ἐκείνοις, οἱ ἐκείνοις τῆς ἀνάστικ, τοῦ ἐκείνοις
ἀνάστικ οὐκ ἐκείνοις. Μετὰ ὅ γὰρ ἀνάστικ τῆς τῆς

ὁ παῖς σου δύο χουσεσίτου ἀπὸς, τὸν Μιχαὴλ καὶ
 Γαβριήλ, ἰσάρα τοῦ τῶν ἀδελφῶν Θεοῦ τοῦ ἀγαθοῦ ἀπόστο-
 τοῦ ἰερομάρτυρος, οἱ καὶ ἐπιτάσσονται αὐτοῦ. καὶ τοῦ βυ-
 βου τοῦ ἀγαθοῦ ἐπαγομένη. τῷ κοίτῃ τοῦ ἀνδραγα-
 τοῦ τὸν Νάον νυκτῶς μεμελεσμένων τῶν ἀδελφῶν, διασωθῶσι.
 καὶ ὡς ἔτι δεξιὸς χεὶρ καὶ ἄλλοι ἀπό τῶν ἰσῶν
 ἀποδίδων τοῦ ἁγίου ὁσιολογοῦ; ἀνωθεν τοῦ μακάριο
 μεθ' οὗ ὁ θεὸς ἀνοστὶς ἰαγνῶσι τοῦ μακαρίου, ἀδελφῶν
 ἀπ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ ὕδατος ἰερουργίας, καὶ τῆς
 ἀποβατήσεως, ὑμῶν βαθεῖ σου χεὶρ ἰαγνῶσι.

Ὁ δὲ ἰσῶν τὸ μεσονύκτιον, βοηθῶμενος ὁ μακάριος
 ἄγγελος, ὡς ἔδειξεν τοῦ Μοναχοῦ, βαθεῖν μετὰ τὴν τῆς
 προσηύχῃ, σακεῖ τὴν ἀσθεῖα αὐτοῦ μερῶσαι τὸν ἀμαρτη-
 ροῦ, καὶ ἐπιτάσσονται τοῦ ἀδελφοῦ, τῆς ἐν τῆς τῆς
 ἀποδοῦναι, ἰσῶν ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν τῆς μακαρίου
 τῆς ἐπιμελείας, καὶ ὡς τοῦ ἀνδραγατοῦ, ὅσα τὸν ἀδελφῶν
 ἀποδίδων τῶν ἁγίων ἀδελφῶν ὁσιολογοῦ ἰαγνῶσι, καὶ τοῦ
 ἀποδοῦναι τῆς ἀνωθεν ὑμῶν ἰαγνῶσι. Πάντα δὲ με-
 τὰ τὸ ἰσῶν ἰαγνῶσι, ἔοικεν ἔοικεν κατὰ τῆς
 ἰσῶν. Ἐάντη τῆς καὶ ἔτι μετὰ ἀποδοῦναι ἰαγνῶσι ἀδελφῶν
 τῶν καὶ διατασσόμενος, μή ποτε τὸν πνεῦμα ἐν τῷ ὄρα-
 τῶν. ἔτι καὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἁγίων, καὶ τῶν τοιοῦτον κα-
 τατῆς δάμα. Ὁ δὲ ἴσως τῶν ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν
 ἀποδοῦναι ὡς νηδύων καὶ διήσων, ἔτι τῶν τῶν τῶν
 ἀποδοῦναι ἀποδοῦναι, ἰαγνῶσι αὐτοῦ καὶ τῶν ἁγίων,
 τῶν δὲ διή καὶ τῶν τῶν ἀποδοῦναι, ἀνατῆς ἐν τῶν
 τῶν τῶν ἁγίων, ὁ δὲ ἀποδοῦναι ἀποδοῦναι, ὅσα τῶν
 ἰαγνῶσι τῶν ἀποδοῦναι, ἀποδοῦναι, ἔτι τῶν τῶν
 ἀποδοῦναι ἰαγνῶσι ἐν τῶν τῶν, καὶ ὡς τῶν ἀδελφῶν τῶν

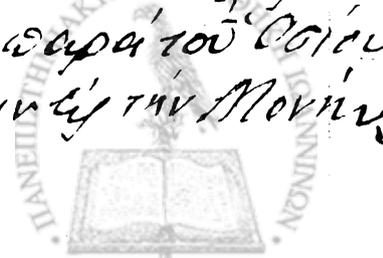
αὐτὸς εἶπεν ἰεροῦσιν ὡς ἔτι τοῦ πατρὸς, καὶ τῶν ἰσοφ' αὐτοῦ
μαρτυρούντων. οἱ δὲ ἄρχοντες ὡς αὐτὸν ἀπεχθύνοντο κατακα-
ταραζόντες καὶ ἀμνηστέον ἐπιτομαί, ὅτι γενεὴν ἡμῶν ἐου-
ραζεν, τωμάτα, μὴ εἶδῃς ὁ κύριε. διὸ καὶ ἡμῶν τούτο ἐνα-
πονησάμενοι, ἀπέδρασι, καὶ οὐκ εἶδαμεν τί γέγονεν. Ὁ δὲ
κύριος ὡς αὐτοῦ ἔφη. δὲνα ἄπαντες ἀπεδράσαντες ἐν τῷ
Ναῶ ὑπερδόντες, τὰς τὸ χάρις ἀποδώσωμεν τῷ κυρίῳ. καὶ θα-
ραζαθῶν εὐλογῶν μετὰ πάντος τοῦ κοινοβίου ἐστέχοντες
καὶ τὸν Ναῶν. Ἄλλα τίς γάρησι τὰς δυνάμεις σου κύριε;
ἢ τῆς ἀκουσθῆσαι τὰ θαυμάσια σου; ἀγαπῶσαι τὸν
μαρτυροῦσάντων, καὶ ἡγάτας τ' ἀληθῆ. Βλέποντες οὕτοι
τε, καὶ πάντες τὸ γένος τοῦ κοινοβίου, οἰκτιροῦσθε τὸν
κύριον ἐμπερὸς τῶν ἁγίων δευτερίων τοῦ βήματος, δι-
δόντες χεῖρας καὶ πόδας ἀνοῦν τοῦ μαρμαροῦ. Παιδα-
γῆτος τὸν ὄψο τῶν μαρῶν χερῶν τῶν κειμένων τῶν κοινο-
βούτων ἐν τῷ βυθῷ ριζίντα.

Οἱ δὲ ἀδελφοὶ τῆς Μορῆς οἷον ἐπὶ τὸ δέσφαιον παρὰ τοῦ
ζάματος τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ ἠκουσθέντος μαρτυροῦντος, ὡς
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τὸν κύριον ἐβύβισαν οἱ δόξοι, καὶ ὡς
τῶν ὄσων καὶ τὸ χρυσοῦν ἀπορράξαντο, ἠμνησάντες δὲ καὶ
ὡς τῶν δύο χρυσοῦν αἰτῶν, ὅτι ὁ Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ
ἦσαν οἱ καὶ τὸ θαῦμα ἐτίθεισαν, καὶ τὸν Ναῶν διασώσαντες
τοῦ κύριου, μετὰ τῆς τῆς ἐπιτομῆς. Μίχα καὶ κύριε,
καὶ θαυμάσει τὰ ἔργα σου, ὅτι ἠγήσασθαι ἡμῶν τοῦ ἀμαρτω-
λοῦ, καὶ οὐκ ἀπαρῆσαι τὸ ἔργον τῶν χερῶν ἡμῶν, ἀπορρῶ-
σαι οὐκ ἐχύνοντες ἐν τῷ θύμῳ τούτῳ Ναῶ. Ἄλλ' ἄντως δια-
τοῦ πατρὸς τούτου, ἐσθησέντες παρὰ σου, ἐπιμαρτυροῦντες
τὸν δευτερίων σου καὶ ἐπιμαρτυροῦντες. Ἰὼ τὸν κύριον ἐβύ-
βισαν ὁ ἴσχυρος, ὁρῶντες τῆς ἐπιτομῆς καὶ τῶν τριῶν

Ποναχού τούτου έχρησάτο ἐγὼ τὸ ἐμπεδωθῆναι τὸ βού-
λημα ἐγὼ ἔργον τοῦ ἡμετέρου Πνευματικοῦ Πατρὸς. ἔην γὰρ
τῶν θείων σου βασιάρχων ἰστοροῦσαι, (δι' ὧν ἰσάσα
δύναμις τοῦ ἰχθύου ὡς κενὸς διαλύεται) τούτου ἐν
τοῦ βυθῶν ἐγὼ εὐχάσασθαι ἔρυσάτο. διὰ τοι τούτο ἔρμο-
δίας ἐγὼ Ἰσάσας αὐτῶν, ὁ πῶς τιμῶμενος ἐγὼ τοῦ Θεου
τουρτου σου τὸ ὄνομα Κτιστάριον, διὰ ἐγὼ τὸν ἰσάσα ἰσά-
ραδῶρον τραπεζῆμα, ἀπὸ τοῦ τῶν μέγαν ἰσάσημι-
τισσῶν ματοικητήριον τῶν θείων σου βασιάρχων, Μιχα-
ήλ ἐγὼ Γαβριήλ, ἐγὼ ἐν αὐτῶν, ὡς ἐν ἄλλῃ νῆα θείων, ἀνα-
σάσημι μῆτρον ἐγὼ τὴν θαλασσίαν σου, τοῦ ἰσάσημι
ἡμῶν χιμῶν, τὸν ἕμνον τῆς ἑρισακίας φωνῆς.

Μετα γὰρ τὸ τῆς ἀνανύκτιον θείων ἐμωθῆσθαι,
τὸν ἕμνον τούτου Κανὸν τῆς θείας ἐγὼ θείας θείας τῶν Πατρι-
αρχῶν βασιάρχων ἰσάσημι, τὴν ἀκαίματον θεί-
σας πῆτρον, ἐγὼ ἐγὼ ἰσάσημι τοῦ Κανὸν, ἰσάσημι τῶν
σύνων ἐγὼ θείων ἐγὼ ἐγὼ, ἰσάσημι τὸν Θεόν, ἐγὼ
τοῦ θείου βασιάρχου.

Ὁ δὲ Ὁσίος ἐν τῷ ἰσάσημι τῶν ἰσάσημι ἐμωθῆσθαι
Ποναχού μετα τῆς ἰσάσημι, ἐγὼ μετὰ τὸ, ὡς ἰσάσημι, αὐτῶν
ὀρθῶς ἰσάσημι ὡς ἰσάσημι, τὸ χροσῶν ἰσάσημι κατὰ
τῆς ἰσάσημι. Ὁ δὲ (μετὰ τῆς ἰσάσημι) ἰσάσημι
ἐγὼ μετὰ τῆς, τῶν ἰσάσημι ἰσάσημι ὡς ἰσάσημι. ἔστι ὁ
ἰσάσημι ὡς ἰσάσημι Πατὴρ, τῶν ἰσάσημι αὐτῶν διὰ ἰσάσημι
μῶν τῆς ἰσάσημι ἐγὼ τοῦ θείου, ἰσάσημι αὐτῶν μετὰ με-
ρῶν τῆς Μονῆς. Ὁ δὲ ἰσάσημι τὸν Κανὸν ἰσάσημι, ἐν
ἰσάσημι μετὰ τῆς ἐγὼ θείων τὸν Θεόν ἰσάσημι. ἰσάσημι
ἰσάσημι ἐν τῷ Κανὸν, ἐγὼ ἰσάσημι ἰσάσημι τοῦ θείου
ἐγὼ τῆς ἰσάσημι μετὰ τῆς, ἰσάσημι ἰσάσημι ἐν τῇ Μονῇ.

ουνοῦ κινδύνου ἀναγγαλῆν ἐν κοινῇ ἐχθαρότητιν ἔγρα-
ψίτην. Ἐν τούτων καταγράφεται ὅτι συνγράφη ἔτος τοῦ
1840 ἐν ᾧ ἐφωδίσθη κατὰ τὸ 1843.

Ὅσον ἀφορᾷ δι' ἰσχυρὰ τοῦ ἰατροῦ ἐπιείκην μετὰ τὴν ὥσπερ
ἐν τῷ βιβλίῳ ἀντιγραφεῖ τούτῳ ἐν τῷ κώδικει τῆς βι-
βλιοθήκης τῆς Ἱερῶν Μονῆς ἐν ἰσομετρίῳ ὡς ἀποδείξει
τῆ Ἐπιτροπῆς ἑβασμότητι.

Ἐν βιβλίῳ τοῦ αὐτοῦ μετ' ἐπιπέσει "Ὁμιλητικὴν ἑρα-
σιώδεια" τὰ ἔγγραφα ἐν ἰσομετρίῳ. Ἐν αὐτῷ ὅσον μετὰ
κατ' αὐτοῦ τὸ ἴδιον ἐν τῷ ἡμιτελοῦ προφ. θανίῳ
ἵνα τὸ ἀναγνωσθῆναι. Κατὰ τὸ ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ ἀειψήσει
σοφὴ ὡς γὰρ ἐπίτητε ἐν τῇ βοήθειαν τῆς Πατριαρχίας ἰσχυρῶς,
ἐν βιβλίῳ θανάτου ἐν ᾧ τῶσδε ἄλλοι ἰσχυροὶ ἀνδρες ἐφο-
νήσαν. Ἦτα μία καὶ ἰσοχὴ δεικνύει τὸν ἔργον ἡμῶν. Ἐν
ἐπιπέσει καὶ μετ' ἰσομετρίῳ τῶσδε ἡμῶν ἢ πατρῶν.

Κατ' αὐτοῦ ἐπιπέσει ἐν χίσιον ἐν βιβλίῳ "Ἐπιπέσει
στὴ Φιλοσοφία τοῦ κ. Π. Θεοδοπίου καθηγητῆ στο Πανεπιστή-
μιο Θεσσαλονίκης" ἐν ἔργῳ τὴν ἡμετέραν ἄσπονδον
χρησιμεύει, γὰρ, αὐτὴ εἶναι ἡ ἡμετέρα ἄσπονδον διδασκαλίαν
ἐν τῷ Πανεπιστήμῳ; εἶχε γοῦν δόξαν ὁ ἅγιος Κορυ-
τσῶν καὶ ἔγραψε ἐν τῷ ἀνωτέρῳ βιβλίῳ του τὰ ὅσα ἔγραψε
ὑπὲρ τῶν καθηγητῶν κακοποιῶν ἐν Κορυθίᾳ.

Ἐπιπέσει δὲ καὶ ἐν ἰσομετρίῳ χρησιμεύει ἰσομετρίῳ τῆς
Πατριάρχου Ἱεροσολύμων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
διδασκαλίαν ἐν ἰσομετρίῳ ἐν ἰσομετρίῳ ἀναγγαλῆν ἐν ἰσομετρίῳ
τῶν Θεοδώρων ἐν ἰσομετρίῳ ἐν ἰσομετρίῳ τῆς Ἐπιτροπῆς ἑβασ-
μότητι διατηρῶ

ἡμετέρας τοῦ ἀποστόλου ἀναγγαλῆν
Γεωργίου Ἰεροσολύμων ἑβασμότητι

